

[Ministeren for skatter og afgifter.]

skudsregistreringen, må det være rimeligt, at de i hvert fald vedtages i så god tid, at den enkelte borger har mulighed for, i den udstrækning det får væsentlig betydning for den samlede beskatning, selv at kunne anmelde disse ting til forskudsregistrering.

Jeg vil gerne sige i anledning af det, der har været nævnt om gaveproblemet, at jeg opfattede det, i hvert fald for så vidt angik hr. Steen Folkes bemærkninger, som bemærkninger, der gik på gaver mellem ægtefæller, og dér må jeg sige, at de berøres ikke af det forslag, vi har til behandling her. Hvis der skulle ligge andre ting i det, der blev sagt, er det vel en af de ting, vi må se på i udvalget.

Må jeg til hr. Glistrup sige, at dette med provenuet, og at det ikke får nogen provenuvirkning, som man kan gøre op til den ene eller den anden side, men at disse provenuførelser og provenuformindskelser stort set vil opveje hinanden — det kan ikke gøres op så enkelt, som hr. Glistrup gjorde. Deter jo ikke alene ikke — og jeg vil endda sige især ikke — et udtryk for den filosofi, som hr. Glistrup udviklede heroppefra, men et udtryk for, at man ikke alene flytter indtægter fra den ene ægtefælle til den anden, men at man på tilsvarende vis flytter fradragmuligheder fra den ene ægtefælle til den anden.

Jeg mærkede mig også hr. Glistrups bemærkninger om de yderligere omgælsesmuligheder, der kunne blive tale om. Jeg går ud fra, at hr. Glistrup stiller hele sin ekspertise til rådighed for udvalgsarbejdet, således at hvis der skulle være ting, som ikke er tilstrækkeligt tilgodeset i det forslag, der er lagt frem her, kan vi forbedre forslagene under udvalgsarbejdet.

Jeg noterede mig de ønsker om ændringer i forslaget, som hr. Stetter gav udtryk for. Det er vel ting, der må behandles under det forestående udvalgsarbejde, men jeg vil gerne sige til spørgsmålet om 3.000 kr.-fradraget — det er også et svar til fru Ebba Strange — at skulle man følge tanken om, at 3.000 kr.-fradraget skulle gives til hver af ægtefællerne, ville det for det første betyde en væsentlig førelse af mulighederne for fradrag — og det er som bekendt ikke den indstilling, regeringen har — og for det an-

det må man se dette i sammenhæng med, at der i forslaget er bibeholdt et andet forhold, der gør, at ægtefællerne har en bedre skattemæssig stilling end de enlige; jeg tænker her på, at i ægteskaber, hvor kun den ene af ægtefællerne har indtægter, får man alligevel to personfradrag.

Jeg vil også godt til fru Ebba Stranges supplerende spørgsmål om dette med at overføre ikke-udnyttet fradrag til mandens selvangivelse sige, at heri ligger jo et ønske om at undgå en stærk forvridding, en stærk forskydning, inden for de ægteskaber, hvor kun den ene af ægtefællerne har erhvervsindkomst.

Det fører lige over i hr. Arne Bjerregaards bemærkninger, som jo var de mest kritiske. Jeg forstod ikke sammenhængen, må jeg erkende i argumentationen om, at dette forslag skulle presse en hjemmegående ægtefælle ud på arbejdsmarkedet. Jeg har nævnt to af de ting, som jo netop er en understregning af, at vi ikke med dette forslag vil skabe en væsentlig forrykning i vilkårene de steder, hvor man har delt det op mellem sig således, at den ene er udearbejdende og den anden er hjemmearbejdende. Hvis hr. Arne Bjerregaard følger sin hovedindstilling om, at det er de synspunkter, som kvindesagskvinderne har givet udtryk for, der skal fremmes, betyder det eksempelvis, at det pågældende ægtepar ikke skal have dobbelt personfradrag, og det vil efter min opfattelse mere end noget andet være et pres for at få begge ægtefæller ud på arbejdsmarkedet.

Jeg skal til sidst kun gøre den bemærkning til hr. Steen Folke, at det er rigtigt, at der er nogle problemer forbundet med dette at beslutte sig til, at også formueafkast fra en i øvrigt fuldstændig integreret formue skal føres ud til særskilt beskatning hos de to, som indgår i dette fællesskab. Det er altså disse problemer, som jeg ikke mener at have fået tilstrækkeligt belyst, og som jeg ikke mener er tilstrækkeligt afklaret til at fremlægge et forslag derom i folketinget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren mente, at problemerne ikke var tilstrækkeligt belyst. Nu er der jo en række formelle problemer, og der er en række reelle problemer, og jeg må måske